

anførte et Eksempel paa, hvor dyre Jorderne var i Sønderjylland — den højtærede Landbrugsminister pegede paa, at Jordlovsudvalget i 1922 havde købt en Gaard for 87 000 Kr., medens Jordværdien ikke var mere end 35 000 Kr.

Det er nu for det første altid lidt farligt at tage et saadant enkelt isoleret Eksempel som Bevis paa Jordpriserne i al Almindelighed, og hvis jeg ikke tager fejl, blev netop den Gaard købt paa en Tid, hvor der i Pressen nede hos os var Tendens til, at man skulde lede Udstykningen ned i den saakaldte truede Firkant — lige i det ene Hjørne af denne Firkant ligger denne Gaard; der var en Tendens til at lægge noget nationalt ind i denne Udstykningspolitik, det var netop i de Dage, denne Gaard blev købt. Dertil kommer, at den ligger umiddelbart i Nærheden af Flensborg Fjord, det er en Egn, hvor man altid maa regne med, at Ejendomme er forholdsvis dyre. Dernæst tager Ministeren Jordværdien i Forhold til Ejendomsprisen; men jeg ved ikke, hvorfor man ikke lige saa godt kan sige, at det er Jordværdien, der er noget galt med, som at det skulde være Ejendomsprisen. Hvis man vil gaa Jordværdiansættelserne efter nede hos os i Sønderjylland og overalt sammenligne dem med de Ejendomspriser, der findes paa de Ejendomme, der tilbydes og sælges, tror jeg netop, det vil vise sig, at det er Jordværdiansættelserne hos os, der er noget i Vejen med, og ikke omvendt; og det er ganske naturligt, fordi vi hos os endnu ikke har den Øvelse i at bruge de Love, som man har overalt i det gamle Land.

Den højtærede Minister sagde til Slut, at der var saa mange Vanskeligheder forbundet med det. Jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere, hvad den højtærede Minister siger: „Enhver, der har noget med Udstykning af Jord at gøre, vil vist indrømme, at det er vanskeligt at udstykke Jord her i Danmark og oprette nye Husmandsbrug til den Pris, der forlanges for Jord i Sønderjylland.“ Jeg skal ikke komme nøje ind paa Prisspørgsmaalet, det vil der byde sig en naturlig Anledning til, naar den højtærede Landbrugsminister fremsætter det Lovforslag om Jordlovgivning, som vi allerede i Sommer har faaet bebudet. Jeg vil gerne sige her, at Vanskelighederne hos os ikke er større end noget som helst Sted i det øvrige Land, bortset fra een eneste Ting, nemlig Kreditforholdene, de kommer nemlig ogsaa til at virke paa de nye Husmænd i deres Egenskab af Forbrugere.

Men hvis den Tanke, som andre har fremsat, og som jeg her har fremført, er rigtig, at man skal lede Strømmen af Ansøgere om Jord ned over Sønderjylland, vil jeg gerne endnu en Gang bede den højtærede Landbrugsminister søge de Veje, man skal gaa, og saa bagefter komme til Rigsdagen og anmode om de nødvendige Midler. Det er meget muligt, og for Resten sandsynligt, at denne Bevægelse ikke kan ledes efter de gamle Principper; men Sønderjyllands Genforening med Danmark stiller nu en Gang nye Opgaver, stiller dansk Politik nye Problemer, der maa tænkes nye Tanker, og Udstykningsbevægelsen maa formentlig ogsaa dér ledes i nye Baner. Jeg har peget paa, og Ministeren indrømmede det, at der var Jord nok, og jeg har advaret mod at betræde Ekspropriationsbanen, men der findes maaske andre Veje, ad hvilke man kan lede denne Strøm derned. I gamle Dage brugte man Tvang, nu om Stunder søger man at opmuntre en Bevægelse, hvis man vil fremme den, og det er i den Retning, jeg vil bede den højtærede Landbrugsminister om at lade Tankerne gaa, saaledes at vi i Vinterens Løb kan behandle Forslag, der tager Sigte paa at fremme denne Bevægelse, at lede Strømmen ned over Sønderjylland.

Jeg skal derefter vende mig til den højtærede Finansminister dels i Anledning af de Bemærkninger, den højtærede Minister har fremsat til de Spørgsmaal, jeg rejste angaaende Kreditvanskelighederne, dels angaaende det Spørgsmaal, som den højtærede Minister glemte at komme ind paa, nemlig det, jeg nævnte om den forhøjede Rente. Jeg har jo fremhævet, hvorledes disse Kreditvanskeligheder i Sønderjylland dels er en Følge af Markens Fald og dels en Følge af, at Bedrifterne maa lægges om; saaledes at der er Brug for mere Kapital. I Ministerens Tale er der intet som helst, der peger paa det ene Spørgsmaal, jeg rejste, nemlig om Renten. Den højtærede Minister har udelukkende talt om Mangelen paa Kapital. Jeg maa værge mig mod to Unøjagtigheder, der fremkom i Ministerens Tale, hvis de skal være rettet som Svar til mig, jeg har nemlig ikke fremført saadanne Tanker. Den højtærede Minister sagde, at vi maatte i Sønderjylland være klar over, at vi kan ikke afhjælpe disse Kreditvanskeligheder ved at stikke et Rør i Statskassen. Jeg tror, den danske Befolkning har en noget anden Opfattelse af dette at stikke et Rør i Statskassen end de Tanker, jeg har fremsat. Jeg har netop talt om Laan og ikke om en Gave. Jeg har talt om Laan, der skulde amorti-